

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Aqua Baptismo, & Christi ipsius contractu consecrata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Cranz. lib. 6.
Metrop.
esp. 40.

stus patrauit, sed etiam alijs temporibus. Siquidem Cranzius memorat, Isfridum Raceburgensem, in Vandalia, Episcopum, miracula etiam non cogitantem expertum esse. Iusserat is, sacra die Parasceues, à ministro aquam afferri, potus gratia. Allatam gustauit, toruoque vultu: *An non, inquit, iussi, ut aquam afferres, non vinum?* Territus ille, sanctè affirmauit, aquam se attulisse de fonte. Iussit iterum haurire, & tertium haurire, semper, aquæ loco, vinum est apportatum. Tum resolutus in lachrymas, oculos in cælum sustulit, inquires: *Quando tua voluntate, mirifice Creator, creatura mutatur, cedo, quia jubes. Ecce in die passionis Filij tui, sumo, quod praesens.* Monstrant hodie fontem, juxta domum thesaurariae in Raceburgo, vnde hausta fuit aqua, eo die, in vinum versa à Christo, quo ipse fel in potum à mortalibus accepit.

VIII.

S. Maxim. ser.
de Epiphania.
Matth. 14. 25.

Cæf. Baron.
Anno Christi.
31.

S. Hieronym.
de locis
Hebr.

Sur. 2. Iulij.

Cæf. Baron.
An Christi.
68. n. 22.

Enim verò aquas Christus honorauit non solum, quando eas, ad nuptias inuitatus, alijsque locis, in vinum conuertit: sed etiam quando, *suscipio à Ioanne baptisate, Iordanis fluenta consecrauit; itemque, quando; quarta vigilia noctis, venit ad discipulos ambulans super mare;* pedibus eius se permittens calcari, tanquam marmor solidum: & quando olim, quot annis, clarissima illa miracula repetiuit; *dum, plerisque in locis orbis occidentalis, Paschali tempore, quo solenne baptisina, in Ecclesia, peragi consuevit, e sicco aridoque fonte lapideo copiosum ad baptisimi usum aqua exundare consueverunt.* Potest huc etiam merito suo referri ille fons, qui, teste S. Hieronymo, *ad radicem montis ebulliens, ab eadem, in qua gignitur, sorbetur humo. & Apostolorum Altareferunt, Eunucho Candacis Reginae Ethiopum, in hoc esse baptizatum à Philippo.* Maxime verò ad hunc censum pertinet fons, qui, in Mamertino carcere Apostolorum Petri & Pauli, Roma, ad baptizandos eorum custodes, Processum & Martinianum, diuina virtute, è petra promptissime erupit. *Admiratio- ne enim digna res est, eundem illic fontem, in hanc usque diem perseuerare, non tantum rerum ibi gestarum memoria nobilem, sed perenni illustrem miraculo: quippe positus, in medio carceris strati praegrans Tiburtinis sibi inuicem inherentes, è perforato saxo, altitudine cubitali tantummodo, & palmi unius, vel circiter latitudine, sic aqua scaturit, ut nec foras exundet; nec quantumlibet hauriatur, unquam sicetur. Notissimum est eius rei experimentum, dum, certis anni diebus, quibus* carcer.

carcer ille, religionis ergo inuisitur, totius urbis concursu, & fideles inde hauriunt aquam, & potant, & tamen fons indeficiens persenerat.

Fontem hunc D. Petrus, qui prædictos, in carcere, milites ad Christum conuertit, precibus à Deo impetrauit, tanto maiore beneficio, quia, eo saliente, & sitis est restincta, & extincta sunt peccata baptizatorum. Quæ sanè non minima dignitas est aquæ, esse scilicet instrumentum, per quod animæ expiantur, & gratiæ cælestis in eas vita infunditur. Neque in baptismo tantum vsus hic aquæ sacer fuit. Siquidem consueuerant antiqui Christiani etiam, ante precationem, manus abluere. Ad quem morem alludens Paulus ait: *Volo viros orare, in omni loco, leuantes puras manus.* Et apud Clementem legimus, *vt Christianus lotus oret;* significabat scilicet ea lotio manuum, operum & conscientiæ puritatem. Qua de causa Tertullianus ait: *Qua ratio est, manibus quidem ablutis, spiritu verò sordente, orationem subire?* Postea in eiusmodi lauacri locum successit, vt aqua sacerdotis precibus benedicta (quæ fidelibus vsui esse consueuerat, in eorum domibus, vt Alexandri Papæ res gestæ significant) in ipso ingressu Ecclesiæ poneretur, qua, ad leuiorum peccatorum expurgationem, adeuntes Ecclesiam aspergerentur. Quod etiam domi facere, vtilissimum plurimi experiuntur. Quæ maxima est aquæ gloria, non ad corporis duntaxat, sed, & ad animæ sordes abluendas, eam adhiberi. Maior tamen adhuc dignitas est, in sacrificio missæ, vinum non nisi aqua mixtum offerri, ex Dominica traditione, ac more totius Ecclesiæ Christianæ, vt S. Cyprianus testatur. Nec vtrique aliter fecit, in vltima cœna, Christus, qui, tanquam temperantiæ exemplum, censendus est, vinum aquâ miscuisse. De his sacris fontibus intelligit D. Cyrillus Patriarcha Alexandrinus illud Ioëlis, de Christo vaticinantis: *Fily Sion exultate, & latamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis Doctorem iustitiæ, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum, sicut in principio. Et implebuntur area frumento, & redundabunt torcularia vino & oleo.* In quæ verba ita scribit Cyrillus: *Sciendum secundum mysticum euentum promissionem veram esse. Data est nobis, ceu in pluuia, AQUA VIVENS SACRI BAPTISMATIS; & tanquam in frumento, panis viuus; & tanquam in VTINO SANGVIS.* Accessit item vsus DEI, qui, per sacrum BAPTISMA, in Chri-

IX.

J. Tim. 2.
Clem. lib. 8.
Constit. c. 38.

Tertullian.
de orat. c. 16.

S. Cyprian.
Epist. 63. ad
Cæcil.

S. Cyrill. in
Ioel. cap. 2.